

Подиръ смъртъ мѸ ѡтидоха та прикопѧха
лѳзѣто пѧть шѣсть пѧти, и не намѣриха
нищо, но лѳзѣто даде много грѳдѣе, та
го продадоха и зѣха много пѧры, и тогѧзи
познаха ѳумнытѣ вѧщины си хоротѣ.

16. Не вѣровай противникатъ си.

Ѳтѣде вѧлкѧтъ при ѳвѣрѧтъ и мѸ рече
ни то тѣ си виновѧтъ та са кѧрамы нито
ѧзъ, ѧми кѳчитѧта: и ѧкѡ щѣшь да са про-
стѣмъ за напредъ и да не са кѧрамы, пре-
дѧй ми ги, и щѣ познаѣшь чи ѧзъ не лѧжа;
ѳвѣрѧтъ го повѣрѣва и мѸ ги даде. но
подиръ мѧлко вѧлкѧтъ, кѧто и зѣде кѳчи-
тѧта, вѧрна са та разпрѧсна сѣчкото стадо
на ѳвѣрѧтъ.

17. Когѧ си помагатъ чѧловѣцѣтъ и зѣ-
ватъ са.

Доидоха при ѣднѧ рѣкѧ двѧма чѧловѣцѣ,
ѣдинѧтъ слѣпъ, ѧ дрѳгѧтъ хрѳмъ, и ищѧха
да ѧ примѣнатъ, но не можаха, защѳ ѣдинѧ-
тъ не видѣши, ѧ дрѳгѧтъ не имаше кракѧ.
Тогѧзи мѸдрѡ са согласиѧха хрѳмѧтъ да
вѧскѧне слѣпѧтъ, ѧчи да мѸ казва гѧтѣ
да стѧпа, и тѧй нѧврѣдѡ примѣнаха.